

Krystyna Kruczek, Jacek Kwarciak

Kraków, ul. św. Bronisławy

Informator Archeologiczny : badania 21, 226-227

1987

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Objęły one zachodnią część chaty i piwnicy.

Pod warstwą nawianego piasku oraz warstwą szarobrunatnego piasku, zawierającego materiał ceramiczny, na głębokości 80-90 cm odsłonięty został zarys poszukiwanego obiektu. W jego obrębie znaleziono dno naczyń oraz fragment żelaznego noża. Do głębokości 70-80 cm pod chatą, której poziom stanowiła 20 cm warstwa polepy, oddzielająca piwnicę. W jej wypełnisku wystąpiły liczne fragmenty ceramiki, oraz garnek i połowa misy zdobiona poziomymi żłobkami. W północno-zachodnim narożniku chaty oraz w sąsiedztwie zachodniej jej części odkryto skupiska przepalonych kamieni /paleniska/.

Około 100 m na wschód od stanowiska 1, przypadkowo odkryty został szkielet. Badania sondżowe pozwoliły na uchwycenie części jamy grobowej. Brak wyposażenia uniemożliwiło dokładniejsze jego datowanie.

Materiały znajdują się w Muzeum Okręgowym w Białymstoku.

Badania nie będą kontynuowane.

KOŁOBRZEG
woj. kosczański
Stare Miasto

patrz
późne średniowiecze

KOSCIELNA WIEŚ, gm. Osiećciny
woj. wrocławskie

patrz
późne średniowiecze

KRAKÓW
ul. św. Bronisławy

PP Pracownie Konserwacji Zabytków
Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska
Oddział w Krakowie

Badania prowadzili mgr mgr Krystyna Kruczak i Jacek Kwarciaś,
Finansował. Zarząd Rewaloryzacji Zespołów Zabytkowych Miasta
Krakowa. Pierwszy sezon badań, Kaplica św. Małgorzaty /XVII w.,

Kaplica św. Małgorzaty zbudowana jest z drewna na planie regularnego ośmioboku. Istnieją przesłanki o istnieniu na tym terenie starszych obiektów. W związku z koniecznością konserwacji obiektu postanowiono przeprowadzić sondżowe badania archeologiczne, których celem było odnalezienie relikwów wcześniejszej zabudowy.

W 1982 r. sprawowano nadzór archeologiczny prac ziemnych prowadzonych w otoczeniu kaplicy. Nie stwierdzono śladów żadnej zabudowy. Obecnie postanowiono wykonać we wnętrzu kaplicy wykop krzyżowy na osiach N-S E-W.

Wykonano dwa wykopy wzdłuż osi kaplicy E-W. Tuż pod posadzką natrafiono na warstwę grobową /19 grobów/ z pochówkami usytuowanymi na osi wschód - zachód /głowami na zachód/. Nie stwierdzono śladów trumien. W warstwie grobowej o miąższości 1,0 - 1,7 m znajdowało się dużo kamieni i wapna, co świadczyć może, że jest to zbiorowy pochówek epidemiczny. Znaleziono kilka fragmentów ceramiki pozwalających datować tę warstwę na XVII w. Z historii Krakowa wiemy, że wielka epidemia miała miejsce w połowie XVII w. i zapewne z tym okresem należałoby wiązać powstanie tubejzszego cmentarza.

Pod warstwą grobową, w części zachodniej kaplicy, na głębokości 100 cm wystąpił calej. W części wachodniej zaś warstwa ta opadała do głębokości 180 cm. Na tej głębokości zaobserwowano wkop w calcu, o rzucie zbliżonym do wycinka koła; jego głębokość osiągała 390 cm. Wypełnisko przecina wkop młodszy o bardzo regularnym kształcie, również w rzucie przypominający wycinek koła, wypełniony jednolitym składem /less, zaprawa, węgielki drzewne, cegła palcówka/. Niewykluczone, że jest to negatyw jakiejś starszej konstrukcji murowanej. Wkop starszy byłby w tej sytuacji wkopem do wykonania lica muru. W wypełnisku wkopu "negatywowego" znaleziono jedynie 2 fragmenty

ceramiki prahistorycznej - na wtórny sposób. Z powodu braku zabytków datowanie wkopów jest niemożliwe. Obecność cegły palcówki świadczy jedynie o tym, że nie są to wkopy przedziejowe. Rekonstrukcja wkopu "negatywowego" sugeruje, że mogłaby to być okrągła budowla murowana, o średnicy około 4 - 5 m.

Materiał kostny został przekazany do Instytutu Antropologii Uniwersytetu Jagiellońskiego. Materiał zabytkowy i dokumentacja znajdują się w PAK PKŚ Kraków.

Badania będą kontynuowane.

KRAKÓW - KAZIMIERZ
ul. Rupa 18
Bohnicza Izaaka

PP Pracownie Konserwacji Zabytków
Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska
Oddział w Krakowie

Badania prowadzili mgr Marian Myszkowski i mgr Jacek Kwarciak. Finansował Zarząd Rewaloryzacji Zespołów Zabytkowych Krakowa. Pierwszy sezon badań. Otoczenie bohniczy wzniesionej w latach 1638 - 1644.

Prace archeologiczne ograniczały się do nadzoru wykopów budowlanych wykonywanych przez ekipę FKZ w związku z remontem obiektu. Nadzorem objęto 3 wykopy o łącznej powierzchni ponad 60 m². W żadnym z nich nie dokończono do stropu calca.

We wszystkich wykopach natrafiono na relikty murów będących pozostałością zabudowy otaczającej bohnicę w XIX w. Odwołując się do źródeł kartograficznych i ikonograficznych.

Wykopy przecinały nawarstwienia nowożytny, przeważnie zasypiska współczesnych wykopów oraz piwnic. Najstarsze warstwy, do których dokończono można na podstawie ceramiki datować na XVII w.; zajmowały znikomą powierzchnię nadzorowanych wykopów.

Materiały i dokumentacja z nadzoru archeologicznego znajdują się w PAK PKŚ Kraków.

KRAKÓW - KAZIMIERZ
ul. Jakuba 9
ul. M. Fornalskiej 17

Muzeum Archeologiczne
w Krakowie

Badania prowadzili: mgr Emil Zątkowski i mgr Janusz Paluch [autorzy sprawozdania]. Nadzór naukowy sprawowała mgr Teresa Radwańska. Finansowało Muzeum Archeologiczne w Krakowie. Okres nowożytny.

Kontynuowano badania ratownicze na terenie dawnej dzielnicy Kazimierz, obejmującej obszar średniowiecznego miasta Kazimierza. Nadzorowano wykopy budowlane położone na terenie posesji nr 9 przy ul. Jakuba /w północno-wschodniej części Kazimierza/ oraz na terenie posesji nr 17 przy ul. M. Fornalskiej /południowo-zachodnie obrzeże średniowiecznego Miasta/.

Ul. Jakuba 9 - w wykopie budowlanym (o wymiarach: długość ok. 40 m, szerokość 16 - 22 m), usytuowanym po zachodniej stronie ulicy, stwierdzono nowożytny nawarstwienia oraz pozostałości jam z ułamkami naczyń glinianych, zalegające na stropie drobnoziarnistego, ilastego piasku o zabarwieniu szaro-żółto-brunatnym. Strop calca zalegał na głębokości ok. 80 cm poniżej obecnej powierzchni ulicy, tj. na wysokości 203,10 - 203,40 m n.p.m.